

Forskel imellem den af Ministeriet og den af Kommunalbestyrelsen opstillede Skala for Beregningen af Skatteindtægten. Endvidere har man udeladt de i Kommunalbestyrelsens Forslag indeholdte Bestemmelser om Ret for Personer, hvis Indtægter eller Formue ikke har naaet det skattepligtige Minimum, til at forlange sig ansat til kommunal Indkomstskat efter nærmere angivne Regler; det synes nemlig irrationelt i noget Tilfælde at beskatte Indtægter, der ere under det Minimum, som Loven selv anser som Betingelse for Skatteevne.

Det tilsigtes ved Forslaget dels at skabe en retfærdigere Fordeling af Skattebyrden end efter de nu gældende Regler, dels at bringe Skatten til i højere Grad end hidtil at virke som en Supplementskat, i hvilken Kommunen kan søge Dækning for de løbende Udgifter, der ikke kunne afholdes af Ejendomsskatterne og Kommunens øvrige Indtægter.

Forslaget gaar navnlig ud paa:

1. Indførelse af en lempelig progressiv Skala („Ratebeskatning“) for Paaligningen af Indkomstskat paa Stadens skattepligtige Beboere,
2. Inddragning af Formuen under den kommunale Beskatning samt
3. at indrømme Københavns Kommunalbestyrelse en nærmere begrænset Ret til, uden Samtykke fra højere Myndigheder, at forhøje Indkomstskatten efter Kommunens Behov.

Da der ved den kommunale Skattelov Nr. 85 af 15. Maj 1903 er fastslaaet almindelige, ogsaa i København gældende

Regler for den personlige Kommuneskat, og da kgl. Anordning Nr. 166 af 22. Oktober s. A. indeholder særlige Regler for København med Hensyn til Ligningsarbejds Udførelse, Selvangivelsernes Form og Indhold m. v., har man ment at kunne begrænse nærværende Lovforslag til kun at omfatte de anførte tre Hovedbestemmelser samt Bestemmelserne om Ligningsmyndighedernes Organisation og Virke-maade, hvilke nu findes spredte i de københavnske Skattelove af 19. Februar 1861 og Nr. 58 af 1. April 1887 samt den nævnte kgl. Anordning af 22. Oktober 1903.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes:

Til §§ 1—4.

De i disse Paragraffer indeholdte Regler ere i alt væsentligt stemmende med de hidtil gældende Bestemmelser.

Til § 5.

Ifølge Lov 19. Februar 1861 § 11 svares Indkomstskatten til Københavns Kommune med en for alle Skatteydere fælles Procent (ikke over $2\frac{1}{2}$ pCt., jfr. Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 34); enhver Indtægt gøres delelig med 200, saaledes at det mulig overskydende Beløb bortfalder. Indtægter under 800 Kr. ere skattefrie, og for Indtægter mellem 800 Kr. og 2,400 Kr. beregnes en lavere Skatteindtægt efter følgende Regler:

800 Kr. ansættes til en Skatteindtægt af	200 Kr.
1,000 — — — — —	400 —
1,200 — — — — —	600 —
1,400 — — — — —	900 —
1,600 — — — — —	1,200 —
1,800 — — — — —	1,500 —
2,000 — — — — —	1,800 —
2,200 — — — — —	2,100 —
2,400 — — — — —	2,400 —

I det af Københavns Kommunalbestyrelse affattede Udkast opstilles følgende Skala for Beregning af Indkomstskatten:

Af Skatteindtægter paa indtil 900 Kr. beregnes 0,5 pCt.			
Af 900—	2,000	Kr. beregnes 0,5 pCt. af	900 Kr., 2,5 pCt. af Resten
— 2,000—	4,000	— — — 1,6 — —	2,000 —, 3,2 — —
— 4,000—	10,000	— — — 2,4 — —	4,000 —, 3,4 — —
— 10,000—	20,000	— — — 3 — —	10,000 —, 3,8 — —
— 20,000—	40,000	— — — 3,4 — —	20,000 —, 4,2 — —
— 40,000—	100,000	— — — 3,8 — —	40,000 —, 4,8 — —
— 100,000 Kr. og derover	—	— — — 4,4 — —	100,000 —, 5,6 — —